

A szamärgyermek

✎ Lindiwe Matshikiza
✉ Meghan Judge
📄 Boglärka Vermeki
|| 3
🌐 Magyar hu

Global Storybooks

globalstorybooks.net

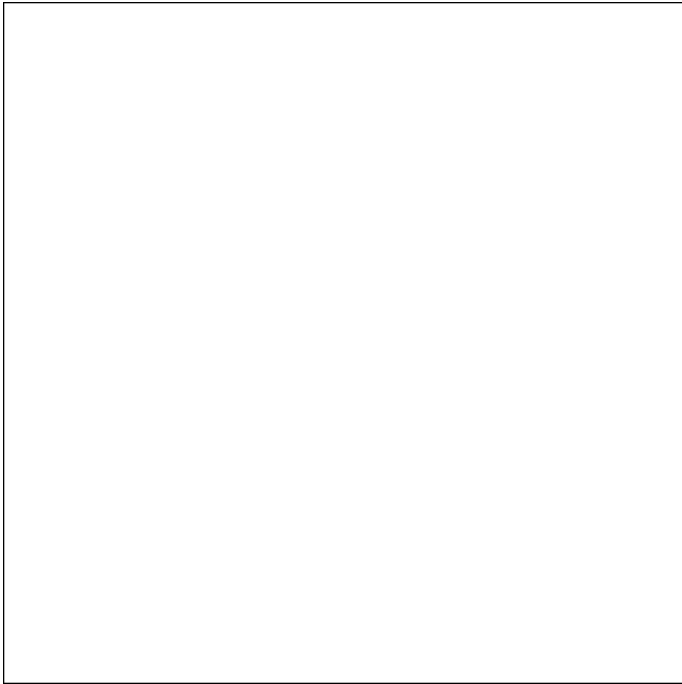
A szamärgyermek

✎ Lindiwe Matshikiza
✉ Meghan Judge
📄 Boglärka Vermeki

This work is licensed under a Creative Commons
[Attribution 4.0 International License.](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0)
<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0>

Egy kislány volt az első, aki meglátta
a távolból közeledő rejtélyes alakot.

Ahogy az alak közelebb ért, a kisfiány
észrevette, hogy egy várandós nő
közeledik.

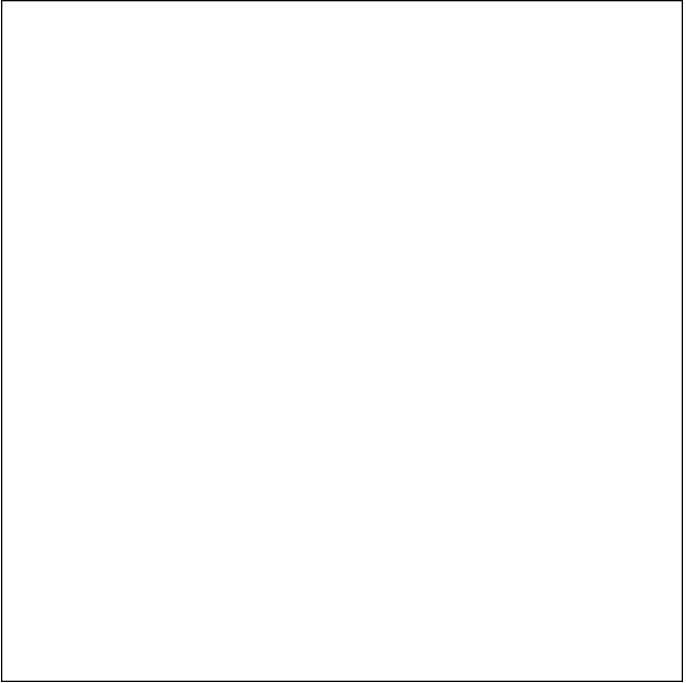

Félénken közelebb ment a nőhöz.
"Be kell fogadnunk magunk közé." -
határozta el a kislány népe -
"Biztonságba helyezzük őt és a
gyermekét is."

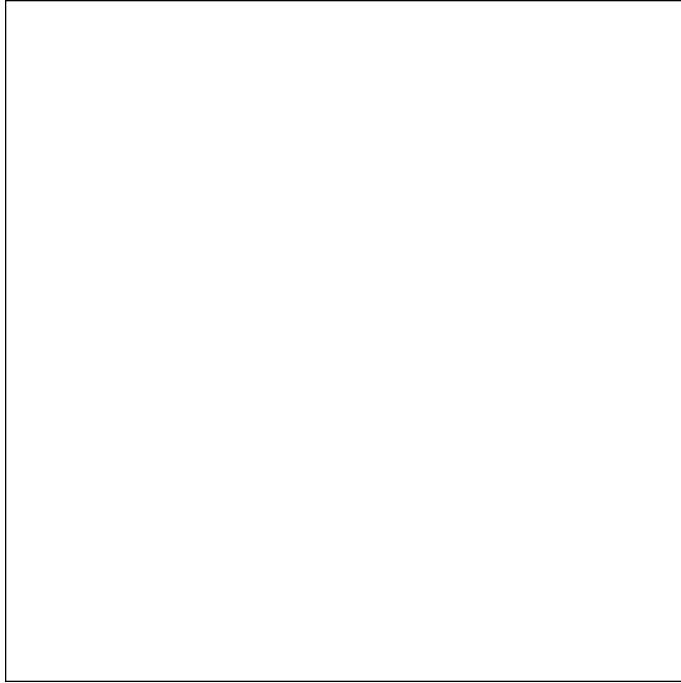

A szármagyermek és az anyukája
megtanulták, hogyan éljenek
együtt. Nemsokára más családok is
költöztek melléjük.

Hamarosan megkezdődött a szülés.
"Nyomj!" "Hozz takarót!" "Vizet!"
"Nyomjjjjjj!!!"

Megkereste az anyukáját, aki éppen
az elveszett gyermekét siratta.
Sokáig csak nézte egyik a másikat,
majd szorosan megölelték egymást.

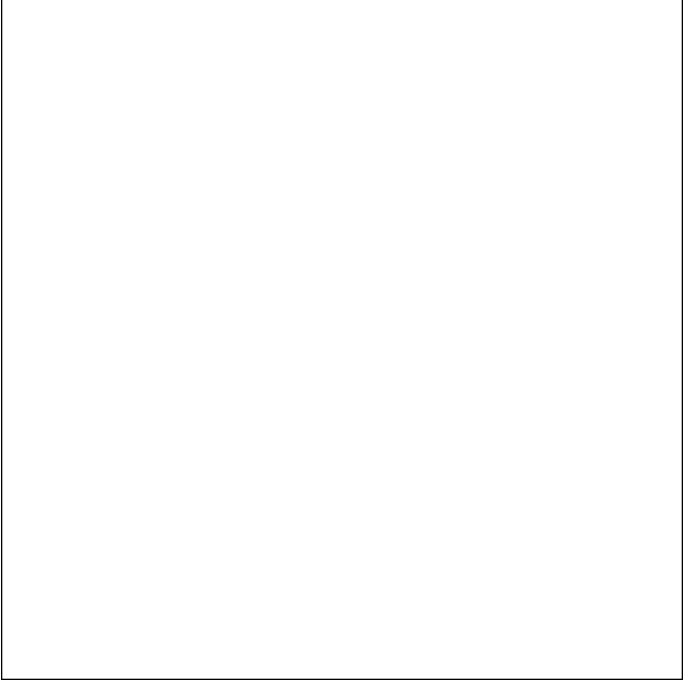

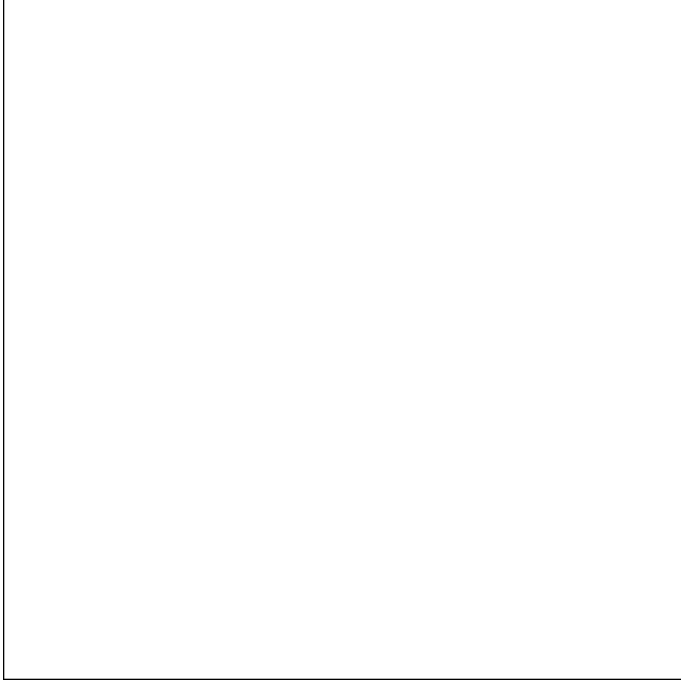
De amikor meglátták a kisbabát,
mindenki ijedve ugrott hátra. "Egy
szamár?!"

Tudta, hogy mit kell tennie.

Az emberek veszekedni kezdtek.
"Azt ígértük, hogy biztonságba
helyezzük az anyát és gyermekeit,
ezt is kell tennünk." - mondták
néhányan. "De szerencsétlenséget
fognak hozni nekünk!" - mondták
mások.

... a felhők eltűntek az öreg
emberrel együtt.

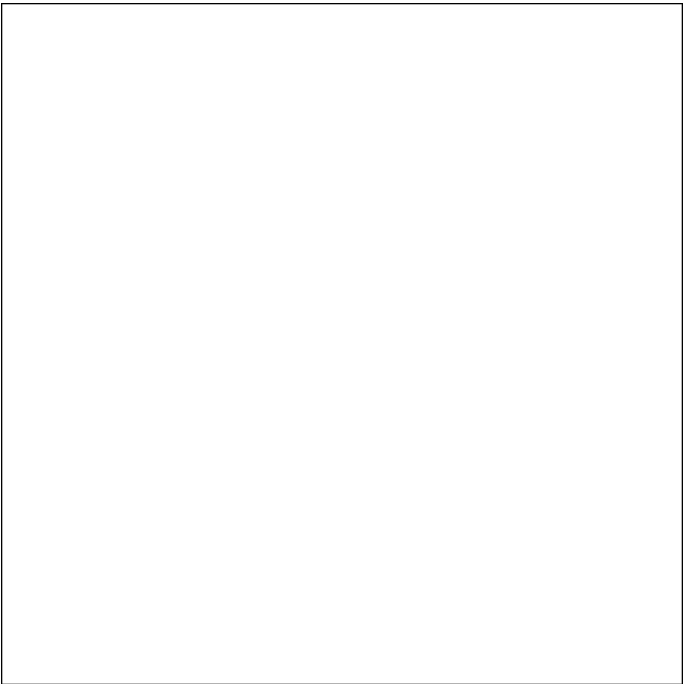
Nemsokára a nő megint egyedül maradt. Azon töpregett, hogy mit tegyen ezzel a furcsa gyermekkel, és mit tegyen magával.

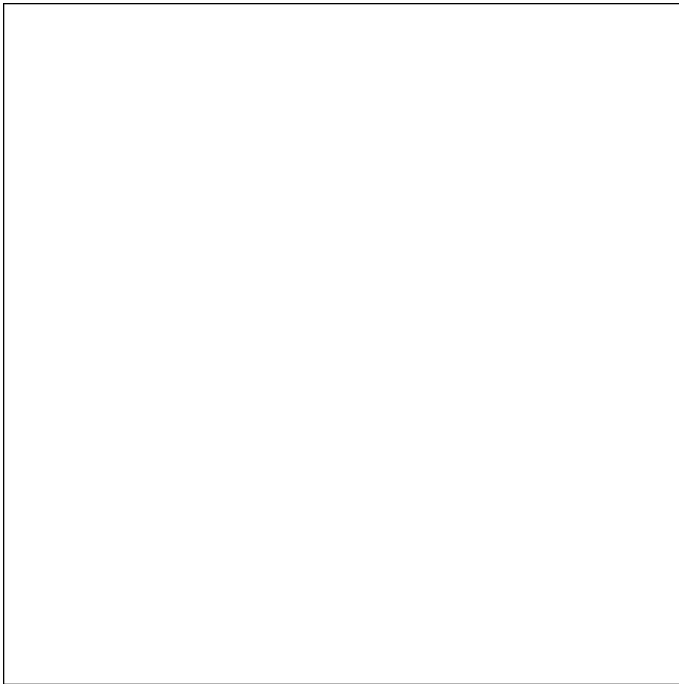
Aznap fent a felhők között aludtak el. A szamár azt álmodta, hogy az anyukája hívja, mert beteg. És amikor felébredt ...

Végül elfogáda, hogy a számar az ő
gyermeké. Ő pedig a számar anyja.

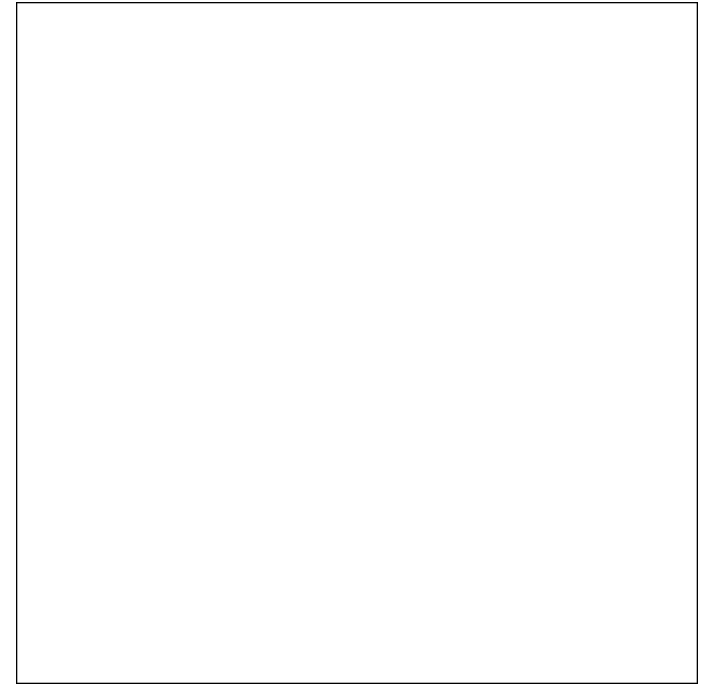

Egy reggel az öregember megkérte
a számarat, hogy vigye fel egy hegy
tetejére.

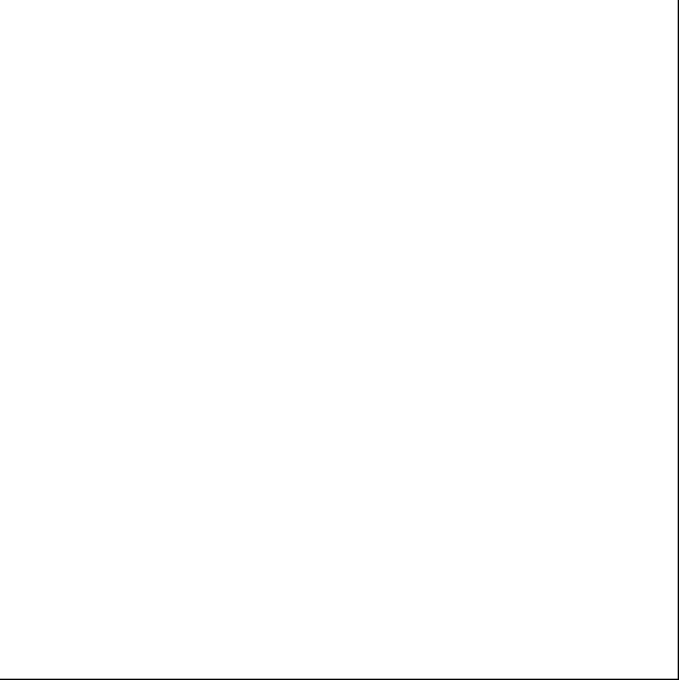

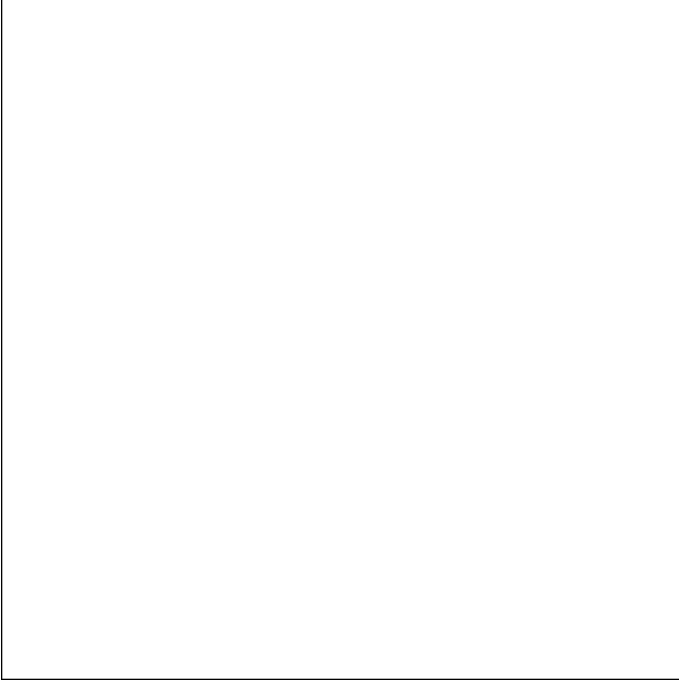
Ha a gyermek kisméretű maradt volna, máshogy alakult volna a történet. De a szamár csak nőtt. Addig-addig nőtt, amíg már nem fért rá az anyja hátára. És bárhogy is próbálkozott, nem tudott emberként viselkedni. Az anyukája gyakran volt fáradt és ideges miatta. Néha olyan munkákat adott neki, amiket állatok végeznek.

Az öregember magával vitte, és sok a túléléshez szükséges dolgot tanított meg neki. A szamár szívesen hallgatta tanításait, és az öregember is szívesen hallgatta a szamarat. Segítettek egymásnak, és sokat nevettek együtt.

A szamar összezavarodott és nagyon mérges lett. Ezt sem, azt sem tudta jól csinálni. Nem volt ilyen sem és olyan sem. Olyan mérges volt, hogy egy nap az anyukáját úgy megrúgta, hogy a földre esett.

Arra ébredt fel, hogy egy furcsa öregember bámulja. Belenézett az ember szemébe, és reménykedni kezdett.

A szamár nagyon elszégyellte magát. Olyan gyorsan futott el, ahogyan csak tudott.

Csak akkor állt meg, amikor már besötétedett. A szamár eltévedt. "IÁ?" - suttogta a sötétben - "IÁ?" - válaszolt a visszhang. Egyedül volt. A földön összegömbölyödött és nagyon nehezen, de végül elaludt.